จุฬา เอี่ยวภูเก็ต 2557: การประยุกต์ใช้กระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น เพื่อศึกษาปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์อิษฎ์ กุฎอินทร์, Ph.D. 310 หน้า

การวิจัย “การประยุกต์ใช้กระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้นเพื่อศึกษาปัจจัยความพึงพอใจต่อ การจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน” เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม การสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลในสนามแข่งขันวิ่งมาราธอนจากแบบสอบถามด้วยการสัมภาษณ์ โดยมีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มผสมระหว่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) แบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากผู้เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 2,632 คน จำนวน 55 สนาม ใน 38 จังหวัด 6 ภูมิภาค และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling Method) จากนักกีฬา จำนวน 30 คน ผู้ดำเนินการบริหารจัดการแข่งขันจำนวน 20 คน และผู้ให้การสนับสนุนการแข่งขัน จำนวน 15 คน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 65 คน จากผลการศึกษาพบว่า การให้ความสำคัญของปัจจัย เป็น 7.395 ส่วนความพึงพอใจในปัจจัย เป็น 6.901 ส่งผลให้ดัชนีความพึงพอใจของการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนในปัจจุบัน เป็นร้อยละ 69.44 ส่วนลำดับชั้นความสำคัญของปัจจัยในปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน ทั้ง 7 ปัจจัยหลักของสามส่วนผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน นักกีฬา และผู้ให้การสนับสนุนการแข่งขันพบว่าผู้ให้การสนับสนุนและผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันให้ลำดับชั้นความสำคัญด้านงบประมาณการลงทุนมากที่สุดเป็น 0.32, 0.25 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาและในภาพรวมให้ลำดับชั้นความสำคัญด้านระบบแข่งขันมากที่สุดเป็น 0.23, 0.25 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาปัจจัยในระดับรองของปัจจัยหลักด้านระบบแข่งขันพบว่า ผู้ให้การสนับสนุนให้ให้ลำดับชั้นความสำคัญด้านการแข่งขันประเภทมินิมาราธอน 10.550-15.0 กิโลเมตร เป็น 0.301 ผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันให้ด้านการแข่งขันประเภทมาราธอน 42.195 กิโลเมตร เป็น 0.342 ส่วนนักกีฬาให้ด้านการแข่งขันประเภทฮาล์ฟมาราธอน 21.1-32.0 กิโลเมตร เป็น 0.332 และในภาพรวมของสามส่วนผู้เกี่ยวข้องให้ลำดับชั้นความสำคัญของระบบแข่งขันในด้านการแข่งขันประเภทฮาล์ฟมาราธอน มินิมาราธอน มาราธอน และฟันรัน 3.0-7.5 กิโลเมตร เป็น 0.285, 0.281, 0.263 และ 0.171 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อนำแบบจำลองของระบบแข่งขันที่ได้จากการวิเคราะห์นี้ไปจัดการแข่งขันในสนามจริง ผลของการประเมินพบว่าความพึงพอใจในปัจจัยต่าง ๆ และดัชนีความพึงพอใจเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในแต่ละสนาม ควรคำนึงถึงความแตกต่างของวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันสนามนั้น ๆ เป็นสำคัญ โดยจะต้องคัดเลือกและปรับใช้ปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนในแต่ละปัจจัยให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและองค์กรที่ต้องการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนต่อไป

____________________ ____________________ ___ / ___ / ___

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์